

[EMOROIS *sb m*

A sg emorois.

Sł stp, Cn, Linde brak.

zool. Bliżej nieokreślony wąż, wspomniany przez autorów starożytnych Nikandra i Pliniusza; jego ukąszenie miało wywoływać krwawienie wszystkich części ciała [haemorrhoids – wąż, który ukąsi, krew wypuści Murm 95; – też niejaki rodzaj węzów barzo jadowitych Mącz 152a]: Azałz ten [Aleksander Wielki] nie gorłfym iádem był zaráżon/ od tych złych pochlebnych ięzykow/ niíflí ktore íą/ gdy Emorrois wąż vkąsí [quos haemorrhoids serpens momordit, cui hinc nomen est apud Graecos, quod is quem perverserit toto corpore nihil aliud exudet quam sanguinem Erasmus D. Rotterdamus, Lingua, Basileae 1525, k2v] ErazmJęzyk Pv.

MK